

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 101

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
6.		18.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 27/1998 pentru majorarea limitelor minime și maxime ale amenzilor contravenționale stabilite prin Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în România 7
★			
13.	2	12.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001 8
7.	3	19.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001 8
14.	3	★	
8.	4	13.	— Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2000 privind modificarea coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute în anexele nr. V—VIII la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică 9
15.	4	20.	— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2000 privind modificarea coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute în anexele nr. V—VIII la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică 9
9.	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
16.	5	Decizia nr. 321 din 20 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d ¹) și ale art. 43 ¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 10-13	
10.	6	Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată 13-15	
17.	6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11.	7	10.	— Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificativ pe anul 2001 al Regiei Autonome „Monitorul Oficial” 16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2000
 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2000
 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome,
 societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat,
 în anul 2000**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117 din 30 iunie 2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 4 iulie 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 ianuarie 2002.
 Nr. 6.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
 de urgență a Guvernului nr. 117/2000 pentru modificarea
 și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2000
 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale
 și financiare în regiile autonome, societățile și companiile
 naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar
 de stat, în anul 2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
 Nr. 13.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1998 privind admiterea, cu taxă,
în învățământul superior de stat peste locurile finanțate de la bugetul de stat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 54 din 14 august 1998 privind admiterea, cu taxă, în învățământul superior de stat peste locurile finanțate de la bugetul de stat, emisă în temeiul art. 1 pct. 10 lit. h) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 18 august 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 7.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea
Ordonanței Guvernului nr. 54/1998 privind admiterea, cu taxă,
în învățământul superior de stat peste locurile finanțate
de la bugetul de stat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1998 privind admiterea, cu taxă, în învățământul superior de stat peste locurile finanțate de la bugetul de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind jurământul de credință față de țară și popor al senatorilor și deputaților din Parlamentul României**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Senatorii și deputații depun, în ședință solemnă a Camerei din care fac parte, următorul jurământ de credință față de țară și popor:

„Jur credință patriei mele România.

Jur să respect Constituția și legile țării.

Jur să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României.

Jur să-mi îndeplinesc cu onoare și fidelitate mandatul încredințat de popor.

Așa să mă ajute Dumnezeu!”

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 8.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind jurământul de credință față de țară și popor al senatorilor și deputaților din Parlamentul României

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind jurământul de credință față de țară și popor al senatorilor și deputaților din Parlamentul României și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind denunțarea Convenției internaționale
pentru unificarea anumitor reguli în materie de conosament,
semnată la Bruxelles la 25 august 1924**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România denunță Convenția internațională pentru unificarea anumitor reguli în materie de conosament, semnată la Bruxelles la 25 august 1924.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 9.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind denunțarea
Convenției internaționale pentru unificarea
anumitor reguli în materie de conosament,
semnată la Bruxelles la 25 august 1924**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind denunțarea Convenției internaționale pentru unificarea anumitor reguli în materie de conosament, semnată la Bruxelles la 25 august 1924, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 16.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 62/2001 privind conversia în acțiuni a unor sume
datorate statului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62 din 25 aprilie 2001 privind conversia în acțiuni a unor sume datorate statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 10 mai 2001.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 10 ianuarie 2002.

Nr. 10.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 62/2001
privind conversia în acțiuni a unor sume datorate statului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2001 privind conversia în acțiuni a unor sume datorate statului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.

Nr. 17.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 27/1998 pentru majorarea limitelor minime și maxime ale amenzilor contravenționale stabilite prin Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului României, emisă în temeiul art. 1 lit. p) din Legea nr. 27 din 30 ianuarie 1998 pentru majorarea limitelor minime și maxime ale amenzilor contravenționale stabilite prin Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în România, emisă în temeiul art. 1 lit. p) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 30 ianuarie 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 11.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 27/1998 pentru majorarea limitelor minime și maxime ale amenzilor contravenționale stabilite prin Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 27/1998 pentru majorarea limitelor minime și maxime ale amenzilor contravenționale stabilite prin Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 18.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 35 din 16 august 2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii

Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 12.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2001 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind șederea temporară în scopul angajării lucrătorilor români pe teritoriul Republicii Portugheze, semnat la Lisabona la 19 iulie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 19.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2000
privind modificarea coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute în anexele nr. V—VIII
la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar
și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2 din 9 februarie 2000 privind modificarea coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute în anexele nr. V—VIII la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 14 februarie 2000.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 13.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 2/2000 privind modificarea
coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute
în anexele nr. V—VIII la Legea nr. 154/1998 privind sistemul
de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar
și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții
de demnitate publică**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2000 privind modificarea coeficienților de multiplicare pentru unele funcții prevăzute în anexele nr. V—VIII la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.
Nr. 20.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 321**

din 20 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, excepție ridicată de Miron Teodor într-un litigiu cu Oficiul de pensii al sectorului 4 București, Casa de Pensii a Municipiului București și Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale în Dosarul nr. 2.582/2001 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, Miron Teodor, și reprezentantul Casei de Pensii a Municipiului București, consilier Horia-Corneliu Frățilă, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită acordarea unui termen pentru a lua cunoștință de conținutul punctelor de vedere depuse la dosar. Reprezentantul Ministerului Public arată că motivul invocat nu este pertinent pentru acordarea unui nou termen și, în consecință, se opune amânării soluționării cauzei.

Curtea, deliberând asupra cererii de amânare a soluționării cauzei, o respinge considerând că dosarul s-a aflat suficient timp la dispoziția părților pentru a putea fi consultat și pentru ca acestea să ia cunoștință de actele depuse.

Autorul excepției de neconstituționalitate pune concluzii de admitere a excepției, susținând că impozitarea pensiilor este un act fără precedent în dreptul românesc și internațional. Se arată că pensia reprezintă un drept câștigat prin muncă ce nu poate fi diminuat prin actele Guvernului. Prin această impozitare a pensiilor se ajunge la impozitarea o dată în plus a ceea ce s-a impozitat deja.

Pensia reprezintă un venit net asupra căruia s-a aplicat deja un impozit. Faptul că este un venit net reiese chiar din conținutul art. 43¹ alin. (1) din ordonanța criticată. Punctul de vedere al Guvernului și raportul judecătorului-raportor nu cuprind argumente care să combată motivarea excepției. Autorul excepției mai susține că, prin emiterea ordonanței în discuție, Guvernul a încălcat dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 nefiind supusă spre aprobare Parlamentului până la data ridicării excepției. De asemenea, se mai arată că diminuarea pensiei prin impozitare este o lezare a demnității persoanei care a desfășurat o activitate îndelungată, fiind în contradicție cu art. 43 alin. (1) din Constituție, care prevede obligația statului de a asigura cetățenilor un trai decent. Dispozițiile ordonanței sunt criticate și prin raportare la art. 16 din Constituție, impozitarea privind numai o parte a pensiilor creând discriminări între pensionari, în funcție de valoarea pensiei. În final autorul solicită admiterea excepției și constatarea neconstituționalității dispozițiilor criticate.

Reprezentantul Casei de Pensii a Municipiului București lasă la aprecierea Curții soluția ce se impune să fie adoptată în cauză.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 mai 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.582/2001, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, 3, 4 și ale secțiunii a 6-a „Venituri din pensii“ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit**, excepție ridicată de Miron Teodor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă mai multe prevederi constituționale. Astfel, este încălcat art. 1 alin. (3) din Constituție, întrucât modul de calcul al pensiei și, implicit, diminuarea acesteia lezează demnitatea umană,

art. 16 alin. (1), întrucât impozitarea pensiilor, așa cum este reglementată în dispozițiile de lege criticate, se aplică numai unei părți din populație și se încalcă în acest mod principiul egalității cetățenilor în fața legii, art. 43 alin. (1) privind obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent, statul necorelând rata de indexare a pensiilor cu nivelul existent al inflației, art. 47 alin. (4), întrucât Guvernul nu a răspuns la petiția sa, prin care s-a plâns împotriva ordonanței de urgență, și art. 53 alin. (2) din Constituție privind așezarea justă a sarcinilor fiscale, deoarece, în opinia autorului excepției, impozitarea pensiei „constituie o dublă impozitare de venit”, având în vedere că „pensia reprezintă restituirea unor sume de bani care au fost reținute titularului în perioada sa activă”. De asemenea, autorul excepției consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 72 alin. (2) lit. l), întrucât prin ordonanța de urgență s-au reglementat raporturi care se încadrează în regimul general al protecției sociale, domeniu rezervat legii organice, precum și ale art. 114 alin. (4) din Constituție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, intrată în vigoare la 3 iulie 2000, data publicării în Monitorul Oficial al României, până la data ridicării excepției, 17 mai 2001, nu a fost dezbătută și aprobată de Parlament.

Judecătoria Sectorului 4 București, exprimându-și opinia, consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, dispozițiile legale criticate neîncalcând normele constituționale, deoarece „insatisfacția materială provocată unui cetățean prin emiterea unui act normativ nu poate constitui temei pentru a se constata că actul normativ respectiv încalcă dispoziții din Constituția României”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Se consideră că statul, prin neimpunerea veniturilor mai mici, „a urmărit realizarea unei măsuri corelative de echilibru și proporționalitate” și, astfel, măsurile pe care statul înțelege să le ia pentru sprijinul categoriilor defavorizate nu contravin principiilor constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că prin art. 85 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, sunt expres și în întregime abrogate atât Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001, respectiv la data de 1 ianuarie 2002. Prin urmare, dispozițiile legale la care se referă critica autorului excepției sunt încă în vigoare la data judecării cauzei, urmând a face obiectul controlului de constituționalitate.

Autorul excepției menționează, ca fiind neconstituționale, dispozițiile art. 2, 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 2 iulie 2000. Articolele indicate reprezintă, în realitate, puncte ale art. 1 din ordonanța de urgență, care prevăd completarea unor prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 73/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999. Dintre acestea este relevant în cauză doar pct. 2, prin care la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 se introduce lit. d¹) care are următorul cuprins: *„Categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit sunt: [...]*

d¹) veniturile din pensii, pentru suma ce depășește 2.000.000 lei pe lună.“

De asemenea, autorul excepției critică prevederile secțiunii a 6-a „Venituri din pensii” — art. 43¹ și 43² — din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, dar care, în realitate, fac parte din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, această secțiune fiind introdusă prin pct. 17 al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000. Dintre aceste prevederi sunt relevante în cauză doar cele ale art. 43¹ alin. (1), în următoarea redactare: *„Este impozabilă totalitatea veniturilor nete, încasate cu titlu de pensie de către contribuabili, plătite atât din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurare socială, cât și cele primite cu titlu de pensie finanțată de la bugetul de stat, potrivit legii, pentru partea care depășește suma de 2.000.000 lei pe lună.“*

Prin urmare, Curtea constată că obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, urmând să se pronunțe numai cu privire la constituționalitatea acestor texte de lege.

În motivarea susținerilor sale, privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, autorul excepției a invocat numeroase prevederi constituționale. Astfel:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.“*

– Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

– Art. 43 alin. (1): „*Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*“

– Art. 47 alin. (4): „*Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.*“

– Art. 53 alin. (2): „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*“

– Art. 72 alin. (3) lit. l): „*Prin lege organică se reglementează: [...]*“

l) *regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială*“

– Art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă. Curtea Constituțională a fost sesizată în mai multe rânduri cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit. Conform jurisprudenței sale constante, Curtea a respins excepția în fiecare cauză, apreciind că impozitarea veniturilor din pensii nu contravine nici unei dispoziții constituționale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 149 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 10 august 2001, Curtea Constituțională a constatat că „[...] sumele reținute din salarii cu titlu de contribuție la fondul asigurărilor sociale nu rămân în proprietatea contribuabililor, ci se redistribuie, potrivit legii, persoanelor îndreptățite, sub formă de pensii sau ajutoare sociale. Această opțiune a legiuitorului își găsește reazemul constituțional în dispozițiile textului din Legea fundamentală care proclamă statul român ca «*stat social*», cu toate obligațiile care revin acestuia privind asigurarea unui trai decent pentru toate categoriile sociale”. S-a mai reținut că „[...] această impozitare constituie o măsură socială prin care se majorează bugetul public național, care, potrivit art. 137 alin. (1) din Constituție, cuprinde, printre altele, și bugetul asigurărilor sociale de stat și, prin urmare, creează posibilitățile bugetare pentru majorarea corespunzătoare a pensiilor, precum și pentru asigurarea unui minim nivel de trai decent pentru toți cetățenii țării”.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate conform căreia, prin stabilirea obligației la plata impozitului pe venit pentru cetățenii care primesc o pensie mai mare de 2.000.000 lei pe lună, se instituie un tratament inegal și discriminatoriu față de cetățenii cu o pensie mai mică decât valoarea mai sus menționată, Curtea constată că principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu înseamnă uniformitate, așa încât

la situații diferite trebuie să corespundă un tratament juridic diferențiat.

De asemenea, se constată că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 43 alin. (1) din Constituție, referitoare la obligația statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. Impozitarea doar a acelei părți a venitului din pensie care depășește o anumită valoare, modificabilă în timp în funcție de rata inflației sau de alți factori luați în considerare de legiuitor, constituie o opțiune a acestuia și depinde de posibilitățile financiare ale statului, într-o anumită perioadă, pentru dimensionarea măsurilor de protecție socială.

Potrivit Constituției, calificarea legilor ca fiind organice se face expres prin textele constituționale, iar nu pe cale de interpretare. Din cuprinsul textului art. 72 alin. (3) din Constituție, care prevede domeniile supuse reglementării prin lege organică, precum și din celelalte texte constituționale în care se specifică necesitatea adoptării de legi organice nu rezultă că reglementările relative la impozitul pe venit, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legii organice, acestea reprezentând doar o parte specială a domeniului măsurilor de protecție socială, iar nu „*regimul general*“ prevăzut de textul constituțional.

Susținerea autorului excepției, potrivit căreia modificarea unei ordonanțe neaprobată nici în sesiunea parlamentară în care a fost depusă și nici în sesiunea parlamentară extraordinară ulterioară trebuie considerată neconstituțională, întrucât ar contraveni art. 114 alin. (4) din Constituție, este, de asemenea, neîntemeiată. Art. 114 alin. (4) prevede obligația depunerii la Parlament spre aprobare a ordonanței de urgență ca o condiție pentru intrarea în vigoare, precum și convocarea Parlamentului, dacă acesta nu se află în sesiune. Nu se prevăd, însă, nici un termen până la care Parlamentul trebuie să se pronunțe asupra ordonanței de urgență și nici încetarea aplicabilității acesteia dacă Parlamentul nu a aprobat-o până la un anumit termen. În acest sens a statuat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 3 din 18 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 28 martie 2000, când a constatat că „stabilirea datei la care vor fi discutate ordonanțele ține de organizarea internă a Camerelor Parlamentului, iar în art. 61 alin. (1) teza întâi din Constituție se prevede că «*Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu*»“.

În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), care garantează, printre altele, „*demnitatea omului*“, precum și ale art. 47 alin. (4), care reglementează obligația autorităților publice de a răspunde în termen la petițiile cetățenilor, Curtea constată că aceste prevederi constituționale nu au legătură cu obligația de a plăti impozit pe veniturile din pensii și, prin urmare, nu sunt relevante în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, excepție ridicată de Miron Teodor în Dosarul nr. 2.582/2001 al Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 27 noiembrie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992
privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului
și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.916/2000 al Judecătorei Mangalia.

La apelul nominal se prezintă părțile Marin Florea și Monica Florea. Lipsește autorul excepției, Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Marin Florea solicită respingerea excepției ca fiind inadmisibilă, neavând legătură cu obiectul procesului din fața instanței de fond și nici cu art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Un alt motiv de inadmisibilitate se apreciază ca fiind Decizia Curții Constituționale nr. 99/1995 prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992. În sprijinul acestor susțineri se depun și concluzii scrise.

Aceleași concluzii, atât orale cât și scrise, sunt susținute de Monica Florea.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale în ceea ce privește dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.916/2000, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație**

construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București într-un litigiu având ca obiect obligarea acestei societăți la încheierea unui contract de vânzare-cumpărare privind un apartament.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, care stabilesc modul de calcul al prețului de vânzare pentru locuințele ce intră sub incidența legii, sunt contrare prevederilor art. 41 din Constituție, raportate la cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că modalitatea indexării prețului „nu are o justificare obiectivă și rațională”, legiuitorul sustrăgând de la indexare „perioada de la 8 februarie 1990, data intrării în vigoare a Decretului-lege nr. 61/1990, și până la 7 martie 1991, data când devine aplicabil salariul minim brut pe țară potrivit Hotărârii Guvernului nr. 133/1991, precum și perioada de la 8 martie 1992 până la 29 iulie 1992”.

Judecătoria Mangalia, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât art. 41 din Constituție prevede expres că limitele și conținutul dreptului de proprietate se stabilesc prin lege, iar prevederile art. 1 alin. 2 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale îngăduie statelor să reglementeze folosința bunurilor prin lege. Prevederile criticate sunt considerate ca instituirea unei limite a dreptului de proprietate, conformă cu prevederile art. 41 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, prevederile criticate nefiind contrare dispozițiilor art. 41 din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește modalitatea concretă de stabilire a prețului de vânzare a locuințelor, se apreciază că este o problemă de aplicare a legii, iar nu de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere exprimat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, dispoziții care au următorul cuprins: *„Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.”*

Textul constituțional invocat de autorul excepției este cel al art. 41 al cărui conținut este următorul: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(6) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi

cu următorul cuprins: „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*”

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“

Motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției privesc modalitatea de stabilire și, implicit, cuantumul prețului de vânzare, considerându-se că acesta nu respectă cerințele impuse de prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu prin Decizia nr. 10 din 8 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 5 mai 1994, Decizia nr. 22 din 27 februarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 9 mai 1996, Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000, sau Decizia nr. 164 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, respingând excepțiile invocate. În motivarea soluțiilor s-a reținut că prin aceste dispoziții se instituie o limitare legală

a dreptului de proprietate, constând în posibilitatea fiecărui chiriaș de a cumpăra locuința, limitare conformă dispozițiilor art. 41 din Constituție și care dă expresie totodată exigențelor cuprinse la art. 134 alin. (2) lit. f) și la art. 43 alin. (1) din Constituție cu privire la obligația statului de a crea condiții necesare pentru creșterea calității vieții și de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

Curtea a mai constatat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 reprezintă o normă de justiție socială, întrucât dau posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Faptul că, în acest caz, autorul excepției nu critică obligativitatea înstrăinării locuințelor, ci prețul de vânzare al acestora, nu privește constituționalitatea textului criticat, fiind o problemă de opțiune legislativă. Legiuitorul a înțeles să stabilească prețul de vânzare într-un quantum care să permită chiriașilor să-și poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor, în cazul unui preț ridicat dreptul acestora devenind iluzoriu. De aceea nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.916/2000 al Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificativ pe anul 2001
al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 48 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2001 nr. 216/2001 și ale art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificativ pe anul 2001 al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, regie de interes public național aflată sub autoritatea Camerei Deputaților, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli se aprobă de secretarul general al Camerei Deputaților.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli rectificativ prevăzut la art. 1 reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea secretarului general al Camerei Deputaților, cu avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate se pot efectua chel-

tuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Fondul de salarii se poate utiliza proporțional cu gradul de realizare în anul 2001 față de anul 2000 a productivității muncii, calculată valoric în prețuri comparabile sau, după caz, în unități fizice, prevăzută în bugetul de venituri și cheltuieli.

Art. 4. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 și 3 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

(3) Contravenția se constată și amenda se aplică de organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, în sarcina persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Secretarul general al Camerei Deputaților,
Cristian Ionescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 10 ianuarie 2002.
Nr. 10.

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro